

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 1 Σεπτεμβρίου 2018

Δελτίο Τύπου

Άρθρο της Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου στην εφημερίδα «Νέα Σελίδα»

Η ίδρυση του ΠΑΣΟΚ αναμφίβολα σφράγισε τη Μεταπολίτευση. Αν το 1974 σηματοδοτεί τη μετάβαση στη δημοκρατία, το 1981 αποτελεί την ουσιαστική θεσμική και κοινωνική της ολοκλήρωση και, κυρίως, την επανένωση της ελληνικής κοινωνίας ύστερα από εβδομήντα χρόνια διπλού διχασμού, τόσο προπολεμικά όσο και στη συνέχεια, μετά τον πόλεμο και τον Εμφύλιο.

Με την ιδρυτική Διακήρυξη της 3ης Σεπτέμβρη 1974 και το τρίπτυχο «Εθνική Ανεξαρτησία – Λαϊκή Κυριαρχία – Κοινωνική Απελευθέρωση» συγκροτήθηκε ένα γνήσιο ριζοσπαστικό, λαϊκό, προοδευτικό Κίνημα. Πολιτικά συνένωσε αριστερές και σοσιαλιστικές δυνάμεις, αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα και ριζοσπάστες δημοκράτες. Κοινωνικά, με τη στρατηγική της Εθνικής Λαϊκής Ενότητας, εξέφρασε το όραμα της δημοκρατικής και κοινωνικής Αλλαγής, απευθυνόμενο στους πολλούς: εργαζόμενους, αγρότες, μικρομεσαίους επαγγελματίες, επιστήμονες, στους ανθρώπους του μόχθου, στην ξεχασμένη και καταπιεσμένη Ελλάδα, στις λαϊκές γειτονιές και στην περιφέρεια, στα νέα παιδιά με τα ριζοσπαστικά οράματα και την ορμή εκείνης της απελευθερωτικής περιόδου.

Η νίκη του Ανδρέα Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ το 1981 εξέφρασε τις προσδοκίες και τους δημοκρατικούς και κοινωνικούς αγώνες πολλών ετών και γενεών. Στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ συναντήθηκαν η γενιά της Εθνικής Αντίστασης και το πνεύμα του ΕΑΜ, του Ανένδοτου αγώνα και του «1-1-4», της αντίστασης στη δικτατορία και του Πολυτεχνείου, καθώς και η μεταπολιτευτική γενιά της Αλλαγής. Η Ελλάδα γύρισε σελίδα. Εμπεδώθηκε η δημοκρατία, έγινε πράξη η εθνική συμφιλίωση και αναγνωρίστηκε η Εθνική Αντίσταση. Θεμελιώθηκαν το κοινωνικό κράτος και το ΕΣΥ, δόθηκε πνοή στην αποκέντρωση, στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην Αυτοδιοίκηση. Κατοχυρώθηκαν τα δικαιώματα, από την ισότητα των δύο φύλων μέχρι τον ελεύθερο συνδικαλισμό. Υλοποιήθηκε μια νέα εξωτερική πολιτική ενεργής παρουσίας και πρωτοβουλιών αλλά και σκληρής αποτελεσματικής διαπραγμάτευσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αξίζει να θυμηθούμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο του Ανδρέα Παπανδρέου για την ειρήνη και τη διεθνή αλληλεγγύη. Ήταν από τους λίγους Ευρωπαίους ηγέτες που υποστήριξαν προφητικά την υπέρβαση της ψυχροπολεμικής διαίρεσης με το όραμα μιας Ευρώπης από τα Ουράλια μέχρι τον Ατλαντικό. Διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στη συγκρότηση του μετώπου του Νότου, στην επαναδιαπραγμάτευση των όρων ένταξης της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στην

κατοχύρωση των Μεσογειακών Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων και της ευρωπαϊκής πολιτικής της συνοχής. Με στρατηγική αντίληψη και αίσθηση της συγκυρίας, ήξερε πότε να θέσει βέτο, πότε να διαπραγματευτεί αλλά και πότε να κάνει την υπέρβαση με τόλμη, όπως στο θέμα της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν το έθεσε πρώτη φορά επίσημα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας τον Ιούνιο του 1994, πολλοί βιάστηκαν να τον κατηγορήσουν για δημαγωγία και ουτοπικές επιδιώξεις. Δέκα χρόνια όμως μετά δικαιώθηκε, όταν το 2004 η Κυπριακή Δημοκρατία έγινε μέλος της ΕΕ χωρίς πολιτικά προαπαιτούμενα, ανατρέποντας για πρώτη φορά τα τετελεσμένα της τουρκικής εισβολής και κατοχής.

Σήμερα η παρακαταθήκη της 3ης του Σεπτέμβρη παραμένει επίκαιρη, σε μια εποχή που προβάλλει έντονα η ανάγκη διαμόρφωσης ενός ισχυρού προοδευτικού πόλου απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό και την ακροδεξιά στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται. Επειτα από μια δύσκολη δεκαετία κρίσης και μνημονιακής πολιτικής, η χώρα μας γυρίζει σελίδα. Στη νέα περίοδο που ξεκινά το κρίσιμο ζήτημα είναι η υλοποίηση ενός σχεδίου θεσμικής, αναπτυξιακής και κοινωνικής ανασυγκρότησης της χώρας μας. Οι προκλήσεις είναι πολλές, όπως και οι δυσκολίες. Ο αγώνας της επόμενης μέρας απαιτεί συλλογική προσπάθεια και συστράτευση στο εσωτερικό, συμμαχίες και αλλαγή πολιτικής στην Ευρώπη, προκειμένου το σχέδιο της επόμενης μέρας να έχει προοδευτικό πρόσημο και να εκφράζει μια ευρύτερη προοδευτική πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία.

